

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 20.11.2007
COM(2007) 727 окончателен

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

**Преглед на процедурата Lamfalussy
Засилване на сближаването на надзорните практики**

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

Преглед на процедурата Lamfalussy Засилване на сближаването на надзорните практики

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Динамичният и устойчив финансов сектор е от съществено значение за качественото функциониране на европейската икономика и световната конкуренция. Финансовите услуги са изключително важни за европейските потребители и големите и малките дружества, които желаят да имат широк кръг от финансови възможности, както и да разчитат на висококачествени и сигурни продукти и институции, които са добре управлявани и надзирани. Това изисква солидна европейска рамка за регулиране и надзор на финансовия сектор.

Стартирането на процедурата Lamfalussy през 2001 г. имаше за цел да се въведе един ефикасен механизъм за започване на сближаване на европейските финансови надзорни практики и да се позволи на законодателните актове на Комисията, свързани с финансовите услуги, да реагират бързо и гъвкаво на събитията на финансовите пазари. Според този нов подход финансовият регламент се приема на две нива.

Посредством процедура за съвместно взимане на решения и след пълен и изчерпателен процес на консултации в съответствие с по-добрите регулаторни практики е прието рамковото законодателство на **ниво 1**, съдържащо основните принципи и дефиниращо изпълнителните правомощия.

Техническите подробности са официално одобрени от Комисията като изпълнителни мерки на **ниво 2** след гласуване на компетентния регулаторен комитет (Европейски комитет по ценни книжа, Европейски банков комитет и Европейския комитет по застрахователно и професионално пенсионно осигуряване). В процеса на ниво 2 Комисията внимателно отчита позицията на Европейския парламент. Във връзка с техническата подготовка на изпълнителните мерки Комисията получава консултации от комитети, съставени от представители на националните надзорни органи, наричани **комитети от ниво 3** – Комитет на европейските органи за банков надзор – CEBS, Комитет за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор – CEIOPS и Европейски комитет на регулаторите на ценни книжа – CESR. Тези комитети, създадени с решения на Комисията¹, също имат важна роля да допринасят за последователното и съгласувано изпълнение на директивите на ЕС, като обезпечават по-ефективно сътрудничество между националните надзорни органи и сближаването на надзорните практики. Това представлява **ниво 3** от процеса. На **ниво 4** Комисията прилага своевременното и правилно транспониране на законодателството на ЕС в националното право.

Този базиран на комитология регулаторен подход от четири нива към финансовите услуги съществува повече от пет години в сектора на ценните книжа и повече от две години в банкирането и застраховането. Директива 2005/1/ЕО, която създаде новата организационна структура на комитетите за финансови услуги, изисква от Комисията да преразгледа процедурата Lamfalussy до края на 2007 г. Настоящият момент е

¹ Решения 2001/527/ЕО, 2004/5/ЕО и 2004/6/ЕО на Комисията за създаване съответно на CESR, CEBS и CEIOPS.

подходящ за преразглеждане. През последните години финансовите пазари на ЕС претърпяха значителни промени. Интеграцията на европейските финансови пазари набира скорост. Финансовите институции извършват все по-голяма част от своята дейност извън пазара на своите държави. Финансовите продукти все повече са представени на паневропейска основа. Нараства пазарната концентрация, както и иновациите и сложността на продуктите. Осъществяват се все повече трансгранични и междусекторни сливания и придобивания.

Неотдавнашните пазарни сътресения показаха как се появяват взаимосвързани пазари и как налагат неотложното изготвяне на регулаторна рамка на ЕС в съответствие с новите пазарни реалности.

Въпреки тези постижения съществува нарастващ консенсус, че според данните са необходими някои бъдещи практически подобрения във функционирането на настоящата регулаторна рамка на ЕС. През октомври 2007 г., Съветът ЕКОФИН се съгласи да предприеме допълнителни стъпки за развитието на договорености относно трансграничната финансова стабилност в ЕС. Разширяването на рамката Lamfalussy е едно необходимо допълнение към тези мерки. През октомври междуинституционалната мониторингова група (МИМГ) публикува своя окончателен доклад, в който се разглежда функционирането на комитетите от ниво 3. Комитетът по финансови услуги също трябва да представи свой доклад относно дългосрочните проблеми на надзора и сближаването. Всеки от тези доклади ще предизвика дебат на политическо ниво, с цел да бъдат формулирани конкретни препоръки през 2008 г.

Това преразглеждане съдържа някои практически, необходими и постижими подобрения в процедурата Lamfalussy. Те ще насърчат по-задълбоченото сътрудничество между националните надзорни органи и ще гарантират по-голямата последователност и сближаване при изпълнението и приложението на национално ниво. Комисията счита, че на този етап не са изпълними по-амбициозни институционални промени като предоставяне на независими правомощия за създаване на правила на ниво 3, като се има предвид, *inter alia*, липсата на споразумение между държавите членки и други заинтересовани страни. Това се дължи най-вече на сложността на заложените въпроси във финансовия сектор (където има различни споразумения за надзор на банковото дело, застраховането и ценните книжа, както и различни организационни модели за надзор в държавите-членки). В този контекст в настоящето съобщение са предложени промените, които Комисията счита за съществени за бъдещото укрепване на настоящата европейска рамка за надзор.

2. ОБЩА ОЦЕНКА

Цялостният опит с процедурата Lamfalussy към момента е положителен – становище, широко споделяно от държавите-членки, Европейския парламент², участниците на пазара и регулаторните органи. *Ceteris paribus*, процедурата Lamfalussy значително е допринесла за развитието на една по-гъвкава европейска регулаторна система и е започнала да подготвя по-голямото сближаване на надзорните практики и сътрудничество. Цялостният процес на взимане на решения е по-ефикасен и всеобхватен и неговата реализация е ускорена. Времето, необходимо за приемане на първите четири директиви Lamfalussy, възлиза средно на 20 месеца, което е в благоприятно съответствие с времето, необходимо за договаряне на предходните

² Доклад на ЕП за по-добро регулиране в Европейския съюз (A6-0273/2007), параграфи 18 и 19.

директиви (например 4 години за Директивата за инвестиционните услуги - периода 1989-1993 г.).

Процедурата Lamfalussy се реализира с различна динамика в отделните сектори. В сектора на ценните книжа са приети с единодушие и силната подкрепа на Европейския парламент четири директиви на ниво 1 и дванадесет изпълнителни мерки на ниво 2. Това нямаше да бъде възможно без техническите консултации на CESR. В банковия сектор Директивата за изискванията към капитала (CRD, 2006/48/EO) позволява изменение на техническите подробности, отразяващи регулаторната договореност на ниво G10, посредством решения чрез процедура на комитология. CEBS прие дванадесет насоки на ниво 3, които да осигурят хармонизирано приложение на Директивата за изискванията към капитала. В застрахователния сектор работата на CEIOPS е фокусирана върху предоставянето на технически консултации на Комисията относно предложението за Платежоспособност II (COM (2007) 361 окончателен) и нейните изпълнителни мерки. CEIOPS подпомогна Комисията също и при проверката на въздействието на Платежоспособност II чрез извършване на серия проучвания на количественото въздействие.

Изпълнението на процеса Lamfalussy съвпадна със значителното подобрене на глобалната конкурентноспособност на европейските финансови услуги и пазари. Качеството на регулаторния метод на ЕС изигра важна роля при създаването на динамична рамка за развитието и иновациите на капиталовите пазари на ЕС. В допълнение към това, регулирането на ЕС на базата на принципния подход определя сближаването в международен план в сферата на счетоводството, инвестиционните услуги, UCITS (Предприятия за колективно инвестиране в прехвърляеми ценни книжа), банковото дело (CRD) и в други области, предлагащи възможности за водеща роля в определянето на глобални стандарти.

Друга фундаментална цел на регулаторната архитектура е да се постигне оптимален надзор при възможно най-ниска регулаторна цена за финансовите дружества. Днес няма налични обобщени надеждни данни за разходите и другите тежести на трансграничните и междусекторните нормативни актове за тази индустрия. Комисията, следователно, започна проучване, което да разгледа подробно разходите, които дружествата правят за осигуряване на съответствие с ограничен брой директиви на ЕС. Резултатът от това проучване ще бъде налице до 2009 г. Въз основа на резултатите от това проучване, Комисията, в сътрудничество с комитетите от ниво 3, ще прецени дали има нужда от други подобрения и в коя област.

3. ПОДОБРЕНИЯ НА ЗАКОНОДАТЕЛНИЯ ПРОЦЕС И НА ПРИЛАГАНЕ НА ЗАКОНОДАТЕЛСТВОТО

3.1. Оценка на настоящото положение

Постигнат е напредък при фокусирането на директивите от ниво 1 върху общите правила и принципи - въпреки че има някои критики, които твърдят, че все още има твърде много подробности в текстовете от ниво 1. Мерките от ниво 2 бяха внимателно съгласувани от Комисията с техническите съвети на комитетите от ниво 3, както и с консултациите със заинтересовани страни, за да бъде избегнато претоварване с предписания. Освен това бе взета предвид загрижеността на Европейския парламент относно обезпечаването на подходящ институционален баланс на ниво 2 чрез споразумение от юли 2006 г. за нова регулаторна процедура. След като бъде договорен техническият обхват, Европейският парламент ще има право да разглежда подробно и дори да спира приемането на „квазизаконодателни“ (комитологични) мерки. Трите

институции на ЕС се договориха също, че изпълнителните правомощия следва да бъдат прехвърлени на Комисията без ограничение във времето, което означава, че съществуващите „клаузи за отпадане“³, включени в директивите за финансови услуги, трябва да бъдат премахнати³. Понастоящем от изключително значение е изпълнението на този ангажимент преди края на 2007 г., за да бъде премахната институционалната несигурност.

3.2. Степенуване на мерките от ниво 1 и ниво 2

Степенуването на преговорите и приемането на рамково законодателство за съвместно вземане на решения (ниво 1) с изпълнителни мерки (ниво 2) доведе до някои затруднения и нереалистични срокове.

На практика значителна част от периода за транспониране, заложен в законодателството от ниво 1, е изчерпан от подготовката на изпълнителните мерки, без които държавите-членки не могат ефективно да извършат транспонирането. Рисквано е обаче да се изчислява продължителността на процеса на преговаряне на ниво 2 към момента на приемане на рамковото законодателство. Това доведе до затруднения при определянето на разумни срокове както за транспониране от страна на държавите-членки, така и за приложение от индустрията. Резултатът от това е удължаване на сроковете за транспониране и приложение на Директивата за пазара на финансови инструменти (ПФИ).

Комисията счита за съществено да бъдат съгласувани по-добре сроковете за приемане и транспониране на законодателните и изпълнителни мерки. Това би могло да бъде постигнато чрез обвързване на срока за транспониране за целия законодателен пакет с приемането на последните изпълнителни мерки, определени в законодателството от ниво 1.

По същия начин мерките от ниво 1 и ниво 2 следва да бъдат изпълнени доколкото е възможно едновременно, за да бъде подобрена правната съгласуваност и разбиране. Разглеждането на мерките от ниво 2 на един по-ранен етап от процеса ще улесни преговорите относно основния акт и ще осигури на съвместно действащите законодателни органи яснота по отношение на основното съдържание на бъдещите изпълнителни мерки.

3.3. По-добро регулиране

Процесът Lamfalussy е основоположник във въвеждането и стриктното предлагане на разумни регулаторни принципи: подход на възходящ анализ, открити консултации, анализ на въздействието, задълбочено участие на ранен етап на пазарни професионалисти и организации на потребители, плюс национални регулаторни органи. Откритостта и прозрачността на този процес намали до минимум регулаторния арбитраж, подобри са качеството и са увеличи прозрачността и предсказуемостта по отношение на изготвянето на политиките на ЕС. За да не се попречи на тези постижения, е от изключително значение държавите-членки да се въздържат, доколкото е възможно, да добавят национални разпоредби към вече одобрените на европейско ниво (т. нар. „gold-plating“ - допълнително регулиране на национално ниво). Чувствителното намаляване на допълнителните разпоредби и по-честото използване на регламентите (както се предлага в отчета Lamfalussy) ще подобри регулаторните резултати за пазара. Комисията ще предлага регламенти за прилагане на мерки когато е подходящо и във възможно най-широк обхват. Относно допълнителното регулиране

³ ОВ С 255, 21.10.2006, стр. 1., точка 3

национално ниво, Комисията ще продължи да следва строга политика, чието начало беше поставено с член 4 от Директивата за прилагане на Директива ПФИ (2006/73/ЕО). В случаите, когато такова действие е възможно, държавите-членки следва солидно да обосноват пред Комисията всяко регулаторно допълнение или добавка.

Консултации

Систематичните и прозрачни консултации са горещо приветствани от заинтересованите страни. В някои области обаче, по-конкретно при ценните книжа, пазарните участници твърдят, че периодите за консултации са били твърде кратки. Комисията ще обмисли как да осигури правилния баланс между времето, определено за консултации, и техническата сложност на въпроса.

Прозрачността при изготвянето на политика изисква и пълна прозрачност при резултатите от консултациите. Освен в случаи, при които конфиденциалността е наложителна, систематичното публикуване на отговори трябва да се превърне в обичайна практика. Комисията ще публикува обобщени отчети на изслушванията като част от консултациите в интернет и приканва комитетите от ниво 3 да следват същата практика. Комисията приветства коментари от всеки източник относно нейните проектопредложения, но ако бъдат предложени алтернативи, те следва да бъдат придружавани от достатъчни и убедителни икономически доказателства, които понастоящем липсват.

Оценка на въздействието

Оценката на въздействието е от ключово значение както за преценка на потребността от регулаторни мерки, така и за гарантиране на качеството. Цялото законодателство от ниво 1 в момента е предмет на оценка на въздействието, която се извършва от Комисията. По-доброто регулиране обаче е холистична концепция – всички страни трябва да работят за постигане на оптимален цялостен резултат. Комисията изразява одобрение на повторно потвърдения ангажимент на Европейския парламент „за извършване на анализи за последиците, когато са внесени съществени изменения към законодателното предложение“⁴. Тя ще прикани Съвета, когато се предлагат съществени изменения, както и комитетите от ниво 3, когато консултират Комисията, да прилагат изчерпателни оценки на въздействието към своите предложения.

Според Комисията, тъй като изпълнителните мерки могат да имат значително въздействие върху различни заинтересовани страни, трябва да бъде отделено внимание на изпълнението на оценката за въздействие по отношение на всяка съществена мярка, предложена на ниво 2. Поради това Комисията ще продължи да се старее да разширява своята настояща практика за оценяване на въздействието спрямо изпълнителните мерки, предприети в рамките на тези комитети.

3.4. Изпълнение на ниво 4 – Повишаване на прозрачността относно транспонирането

Въвеждането на процеса Lamfalussy не подобри значително дейността на държавите-членки по отношение на своевременното транспониране на законодателството от ниво 1 и ниво 2. Комисията остава загрижена относно забавеното транспониране на европейските директиви, което оказва отрицателен ефект върху държавите-членки и пазарите. Една малка група държави-членки изостава редовно.

⁴

Резолюция (2007)0338 относно политиката в областта на финансовите услуги.

Въведени са няколко механизма за разкриване на данни, които трябва да подобрят прозрачността. Например член 144 от Директивата за изискванията към капитала (CRD), включва изискване надзорните органи да разкриват информацията относно въвеждането на CRD в националното законодателство, както и използването на различни варианти и правомощия на национално ниво, залегнали в тази директива. За да улесни нейното последователно прилагане, CEBS е разработил рамка за разкриване на данни от надзорните органи, базирана в глобалната мрежа⁵. Въпреки това, тъй като CRD ще се прилага изцяло едва от 1 януари 2008 г., прилагането ѝ се намира все още на ранен етап.

Два пъти месечно Комисията публикува сравнителни таблици, показващи степента на транспониране на директивите относно Плана за действие в областта на финансовите услуги (FSAP)⁶, както и двете директиви Lamfalussy⁷ от ниво 1 и ниво 2 на своята интернет страница. По същия начин Комисията публикува и текущото състояние на транспониране на ПФИ на базата на въпросници, предоставени от нея на държавите-членки.

През периодите на транспониране Комисията работеше усилено с националните администрации, включително и чрез работни семинари относно транспонирането, двустранни и многостранни срещи, както и предоставяйки насоки чрез други средства като необвързващи тълкувателни напътствия и модули с въпроси и отговори в интернет. Тези практики ще продължат. В допълнение към това Комисията незабавно ще открие процедури за нарушения съгласно член 226 от Договора за ЕО по отношение на всяка държава-членка, която се забави с изпълнението. За улесняване на проверките Комисията също така очаква от държавите-членки да представят времеви графици за транспонирането. В допълнение системно ще включва задължението за представяне на таблица за съответствие при всяко ново предложение за директива.

4. СЪТРУДНИЧЕСТВО И СБЛИЖАВАНЕ НА НАДЗОРНИТЕ ПРАКТИКИ

4.1. Оценка на настоящото положение

Една от ключовите цели на процеса Lamfalussy е да насърчи сътрудничеството и сближаването на надзорните практики. Това е един от най-иновационните елементи на процедурата Lamfalussy.

Сближаването на надзорните практики на държавите-членки следва да доведе до последователни решения, свързани с регулирането и надзора, както и до съгласувано приложение в тази област. За да бъде постигнато това, може да бъде необходимо надзорните органи на ЕС от ниво 3 да договорят и прилагат общи необвързващи насоки и препоръки.

Съществуват няколко инструмента за засилване на сътрудничеството и сближаването в сферата на надзора. Например посредничество, делегиране на функции, изисквания за стандартизирани отчети и договорености за обмен на информация и данни. Програмите за обучение и обменът на персонал между надзорните органи могат също да играят важна роля в развитието на обща култура на надзор.

⁵ Комисията внесе подобна разпоредба в предложението за Платежоспособност II, член 30.

⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/finances/actionplan/index_en.htm#transposition

⁷ http://ec.europa.eu/internal_market/securities/transposition/index_en.htm

Въпреки усилията на комитетите от ниво 3 да внедрят необходимия инструментариум за постигане на тази цел, резултатите не винаги оправдават очакванията. Пред важни въпроси, свързани с надзора възникнаха някои ненужни препятствия.

CESR бе натоварен с трудната задача да установи общ формат на отчетите за транзакциите съгласно ПФИ, но претърпя известно забавяне при внедряването на Механизъм за обмен на отчети за транзакции. В банковия сектор общата отчетна рамка, изисквана от финансовите министри, доведе до сложни резултати, а не до един необходим на пазара стандартизиран, опростен и хомогенен подход. CEBS бе затруднен в процеса на сближаване с благоразумното отношение към хибридните разпоредби и би предпочел Комисията да премине директно към ново законодателство. Освен това досега не е имало резултат от въвеждането на процедурите за посредничество, тъй като те не са били използвани в практиката.

В определени моменти комитетите от ниво 3 изглеждат не напълно готови да отговорят на очакванията към тях. Необходим е по-силен политически стимул. От друга страна, тъй като първостепенната отговорност на надзорните органи е на национално ниво, вероятно те или нямат достатъчно правомощия, или нямат стимули да работят за сближаване на европейско ниво.

Комисията е идентифицирала няколко области на политика, в които трябва да се засили съгласуването на надзора. Комисията очаква тези промени да се въведат във възможно най-широк обхват през 2008 г.

4.2. „Укрепване на ниво 3“

4.2.1. Увеличаване на политическата отговорност на комитетите от ниво 3

Комитетите от ниво 3 носят отговорност пред Комисията в степента, посочена в решенията за тяхното създаване. Техните членове са отговорни пред своите правителства и/или парламенти на национално ниво. Много национални надзорни органи не притежават капацитета да изпълняват своите задачи на ниво 3. Ако задълженията на надзорните органи съгласно тяхното национално законодателство противоречат на необвързващите мерки на ниво 3, надзорните органи ще дадат преимущество на националните задължения.

Предвид значимостта на задачата на комитетите от ниво 3 във връзка със сближаването на надзорните практики на ниво ЕС, без предубеждение към независимостта на надзорните органи, европейските институции следва да заявят своите политически очаквания по отношение на основните резултати, които трябва да бъдат достигани от комитетите през определен стандартен период (например 2 години). Те трябва да получат и възможност да извършват редовни оценки на работата на комитетите от ниво 3.

Това би могло да бъде постигнато посредством една двустепенна процедура.

Първо, на базата на текст на Комисията – и след предварителни консултации с комитетите от ниво 3 – Европейският парламент и Съветът ЕКОФИН биха могли заедно да приемат кратка политическа декларация, в която да бъдат посочени постиженията, очаквани от комитетите от ниво 3 през следващия период.

Второ, през този период и в неговия край, комитетите от ниво 3 ще докладват пред Комисията, Европейския парламент и Съвета относно своите постижения или, в зависимост от случая, причините, които са им попречили да постигнат определените цели. В последния случай от тях ще се очаква да представят подробни обяснения,

съдържащи идентификация на надзорни органи, които не сътрудничат. Ако не е възможен напредък в определена инициатива, залегнала в мандата на ниво 3, като практическа мярка остават три възможности: i) завареното положение, без допълнително развитие; ii) засилване на мярката до мярка на комитология на Комисията, като се допуска, че тя попада в обхвата на делегираните пълномощия; iii) ако условията не отговарят на (ii) и ако проблемът е достатъчно важен се обсъжда изменение на ниво 1.

Този цялостен подход ще увеличи политическия натиск върху комитетите от ниво 3 за постигане на резултати и ще направи по-силни техните председатели. Това значително ще повиши ефективността на процеса Lamfalussy и ще засили натиска между членовете на комитетите. От държавите-членки, чийто регулаторен или надзорен орган представлява малцинство, би могло да се изисква допълнително обяснение.

На национално ниво това следва да бъде допълнено чрез включването в мандатите на националните надзорни органи на изискването за сътрудничество с други надзорни органи с цел повишаване на съгласуваността на надзора на европейско ниво. Комисията е съгласна с препоръката на Междунституционалната група по мониторинг (IMG), че *„към декларацията за мисиите на съответните надзорни органи трябва да бъде добавена ясната функция да подкрепят процеса на сближаване на европейско ниво“*. Това вече бе одобрено през октомври от Съвета ЕКОФИН, който прикани държавите-членки да решат дали да включат измерението ЕС в националните мандати на надзорните си органи и да вземат предвид загрижеността за финансовата стабилност на всички държави-членки преди края на 2007 г.

4.2.2. Утвърждаване на правния статут на комитетите от ниво 3

Решенията на Комисията за създаване на комитетите от ниво 3 не отразяват в достатъчна степен тяхното значение в условията на един европейски финансов пазар със задълбочаваща се интеграция. Мисиите на всеки комитет се различават слабо от едно решение до друго, разкривайки загрижеността и политическите споразумения, които се изменят с течение на времето. И трите трябва да бъдат последователни от логична гледна точка.

Като цяло, съществуват три вида функции, които се очаква да бъдат изпълнявани от комитетите. Единствено консултативната функция обаче е ясно дефинирана в трите решения. За разлика от нея, техният принос към последователното изпълнение и ролята им при сближаването на надзорните практики се споменава единствено при CEBS и CEIOPS. Изискването към комитетите от ниво 3 да засилват сътрудничеството между надзорните органи се посочва единствено в случая на CEBS.

Това води до недостатъци. Например поради липсата на референция към сближаването и сътрудничеството между надзорните органи в решението за създаване на CESR, неговата роля не може да бъде упомената в директивите от ниво 1.

Комисията ще прецени какви промени ще бъдат подходящи, за да бъде изменена настоящата законодателна рамка. Възможностите включват: (i) изменение на решенията на Комисията, с които се създават комитетите от ниво 3, за да бъдат съгласувани функциите на комитетите с цел постигане на междусекторно сближаване и съгласуваност; и (ii) изменение на съответните директиви от ниво 1, за да бъдат засилени значително изискванията за сътрудничество, както и за да бъде повишена компетенциите на трите комитета от ниво 3 относно надзора. Първата стъпка е направена с предложението за Директива Платежоспособност II, която изрично се отнася до CEIOPS, като нейните оперативни разпоредби му възлагат посреднически

функции и едно специфично правомощие за вземане на решения⁸. Комисията ще прецени как този подход може да бъде приложен и към CEBS и CESR.

4.3. Изграждане на взаимно доверие за гарантиране на по-добро изпълнение – практически пречки на европейско и на национално ниво

4.3.1. Процеси на вземане на решения в комитетите от ниво 3

Като общо правило, уставите, приети от комитетите от ниво 3, предвиждат вземането на решения да става с консенсус. Това се отнася до приемането на стандарти/насоки, както и до решения, засягащи изпълнението на оперативни проекти. Единственото изключение от процеса на вземане на решения на базата на консенсус засяга предоставянето на технически консултации на Комисията, при което решенията могат да бъдат вземани с квалифицирано мнозинство на гласовете. Към настоящия момент комитетите от ниво 3 вземат решения основно чрез консенсус и никога не са използвали възможността за гласуване с квалифицирано мнозинство.

Решенията, взети с консенсус, имат значителна тежест. Тези решения обаче могат да доведат до решаване от най-нисък общ знаменател или, в най-лошия случай, до никакво решаване на проблема. Когато комитетите не могат да постигнат решение чрез консенсус, те се обръщат към Комисията за решаване на понякога тясно специализирани въпроси, например определени проблеми, отнасящи се до прилагането на най-добрите правила за изпълнение на ПФИ, организация на надзора в определен клон или отчитане на транзакции.

Важно е да се засили допълнително ефикасността и ефективността на процедурите за вземане на решения на комитетите от ниво 3. Те могат да въведат в своите уставни гласуване с квалифицирано мнозинство на всички консултации, предоставяни на Европейската комисия и на всяка мярка, целяща насърчаване на сближаването на европейските надзорни практики. Съветът и Европейският парламент следва да приемат съвместна декларация, според която комитетите от ниво 3 трябва да изменят своите процедури за вземане на решения в тази насока. В случай че това не бъде възможно, решенията на Комисията за създаване на комитетите от ниво 3 биха могли да бъдат съответно изменени.

Комисията счита, че ще е от полза комитетите от ниво 3 да постигнат „съгласие“ сред своите членове за това малцинството от тях приеме волята на мнозинството. Подобен ангажимент може да включва предпазна клауза, даваща право на членовете на ниво 3 да не се съгласят да прилагат ръководните/необвързващи стандарти при някои ясно дефинирани обстоятелства, като например ако предложената мярка превишава обхвата на компетенциите на националното законодателство. В такива случаи съответният член на комитета може да бъде задължен да представи своите правни основания за неспазване на въпросната насока или препоръка. Съответните членове на комитета ще трябва да представят ясно обяснение в докладите на ниво 3 до европейските институции, което да стане публично достояние.

Ако член на комитет не спази мярката, договорена от комитета на ниво 3, както и условията, за да бъде изключен от приложението на това решение (или дори откаже да

⁸ От CEIOPS се изисква да посредничи между надзорните органи, ако те не могат да постигнат съгласие относно признаването на модел за вътрешния риск на застрахователно предприятие; той може да взема задължителни решения, чрез които да определя кой орган следва да получи функцията и отговорностите на „групов надзорен орган“ на трансгранична застрахователна група.

се съобрази или даде обяснение), Комисията ще прикани комитета от ниво 3 да предвиди в своя устав някаква форма на дисциплинарна мярка.

4.3.2. Изпълнение на национално ниво

Независимо от тяхната форма решенията, приети на ниво 3, не са обвързващи. Комитетът на мъдреците реши, че въпреки че не са задължителни, тези решения „очевидно имат значителен авторитет“. До този момент обаче това не винаги е било така. Опитът по-скоро показва, че договорените на ниво 3 мерки не са били прилагани достатъчно последователно в ежедневната надзорна практика на националните надзорни органи⁹. Това в някои случаи се допълва от факта, че някои регулаторни органи определят на национално ниво насоки, които се различават от насоките, приети от комитетите от ниво 3. Това разминаване в насоките е причина за объркване сред операторите на пазара; тя пречи на интеграцията на пазарите и застрашава ефикасното прилагане на общностното законодателство. При това положение Комисията е на мнение, че в областите, в които са публикувани насоките от ниво 3, националните регулаторни органи трябва да се въздържат да приемат допълнителни мерки.

Въпреки че от политическа гледна точка не е възможно да бъде предоставена независимост на регулаторните правомощия на комитетите от ниво 3, практическият проблем е как да се гарантира спазване на мерките от ниво 3 от регулаторните и надзорните органи на държавите-членки на базата на необвързващи инструменти. Държавите-членки следва да изискат съгласието на своите регулаторни и надзорни органи за цялостното прилагане на общите стандарти и насоки на ниво 3 и да заявят това в декларация на ЕКОФИН.

4.3.2.1. Правомощия на националните надзорни органи и санкции

Част от законодателството относно финансовите услуги съдържа списък с минималните правомощия, които надзорните органи трябва притежават. Това е особено случаят със сектора на ценните книжа. Банковата директива съдържа списък с конкретни широкообхватни правомощия за надзорни органи. Националните регулаторни органи, по-специално в сектора на ценните книжа, не се нуждаят от идентични надзорни правомощия, за да изпълняват директивите на ЕС и стандартите/насоките на ниво 3. Те обаче трябва да имат необходимите и достатъчни минимални правомощия и инструментариум (включително и санкции), за да изпълняват своите задължения. Това е от ключово значение за ефикасното функциониране на взаимоотношенията между държавата по произход и приемащата държава.

Комисията и комитетите от ниво 3 анализират степента, в която съществува достатъчна съгласуваност на правилата, правомощията и практиките на държавите-членки. Първите резултати показват значителни отклонения както в националните законови правомощия, така и в начина по тяхното прилагане на практика. По-конкретно съществува значителна разлика в обхвата на правомощията за санкциониране и наказание. Например ценното проучване, извършено от експертна група на CESR през юни 2007 г. на правомощията на надзорните органи в съответствие с директивите за проспектите и пазарните злоупотреби, разкрива съществени различия между държавите-членки в тази област.

⁹ Степента на сближаване на надзорните практики, постигната от CEBS, бе оценена от индустрията като твърде незадоволителна (Онлайн проучване за оценка на представянето на CEBS от 2006/2007 г.)

За да бъдат предприети мерки по този въпрос, Комисията ще започне широкообхватно междусекторно проучване на надзорните правомощия и системите за санкции в секторите на ценните книжа, банковото дело и застраховането, където нееднаквите правомощия могат да нарушат сътрудничеството между регулаторните органи. Освен това Комисията ще разгледа необходимостта от по-строги разпоредби относно минималните надзорни правомощия в законодателството от ниво 1. Необходимо е много по-голямо сближаване по отношение на санкциите, както и политически дебат дали като цяло европейските режими на санкциониране не са твърде меки.

4.3.2.2. Оперативна независимост на националните надзорни органи

Една ефективна системата на европейска надзорна практика трябва да има ясни отговорности и цели относно надзорните органи, както и изисквания те да изпълняват своите функции по прозрачен, независим и отговорен начин.

Съществуват четири основни измерения на оперативната независимост: институционално, регулаторно, надзорно и бюджетно. На първо място надзорните органи трябва да бъдат независими от политическите власти и от търговските субекти при упражняването на своите правомощия и функции. Второ, те трябва да разполагат с достатъчна автономия да определят технически благоразумни правила. Трето, надзорните органи следва да бъдат независими в осъществяването на своите преценки и правомощия, без да извършват дискриминация по отношение на лицензирането, проверките, налагането на санкции и правоприлагащите си действия. И накрая, надзорните органи следва да разполагат с достатъчна гъвкавост за определяне на своите бюджетни потребности.

Въпреки че значението на независимостта и отчетността на надзорните органи нараства, тази тенденция е засенчена от откъслечни данни, че политиките в някои части на ЕС не предоставят достатъчно пълноценна оперативна независимост на надзорните органи.

Това положение може да предизвика тревога. Комисията ще повиши осведомеността на държавите-членки относно положението в ЕС и да ги насърчи да приемат тези основни принципи, чрез които да се гарантира оперативната независимост на техните национални надзорни органи. Комисията ще следи напредъка към оперативната независимост и няма да се поколебае да предложи подходящи действия, ако в кратки срокове не бъде постигнат значителен напредък.

4.3.2.3. Сътрудничество между регулаторните органи на държавата по произход и на приемащата държава

Делегирането на функции и отговорности е важен инструмент за оптимизиране на функционирането на трансграничния контрол и сътрудничеството между надзорните органи на ЕС. Както бе посочено от Икономическия и финансов комитет (ИФК), делегирането може да представлява стимул за приемащите държави да подпишат споразумение за сътрудничество, което да бъде приложено в случай на потенциална финансова криза.

За да функционира трансграничното делегиране, са необходими правни разпоредби. Комисията обмисля въвеждане на изрични правни разпоредби, които да позволят на надзорните органи да делегират функции на надзорен орган на друга държава-членка, както е предвидено в CRD (член 131) и в член 13 от Директивата относно проспектите (2003/71/ЕО).

Сътрудничеството между регулаторните органи на държавата по произход и на приемащата държава следва да бъде засилено при надзора върху групи, действащи в трансграничен план. Подобни действия има по отношение на банковия надзор от 1992 г. насам, както и във връзка с клоновете в контекста на ПФИ. За да бъде допълнено съществуващото законодателство, комитетите от ниво 3 следва да играят ключова роля в насърчаването на взаимно доверие и гарантирането на условия на равнопоставеност. Това може да бъде осъществено, например, чрез разработване на многостранни меморандуми за разбирателство между надзорните органи и/или разработване на общи образци на такива меморандуми, фокусирани върху практическото приложение на определени разпоредби от текстовете от ниво 1 и ниво 2. В сферата на банковото дело Комисията обмисля корекции в баланса държава по произход/приемаща държава в Директивата за изискванията към капитала. През октомври 2007 г. Съветът ЕКОФИН призова Комисията да разгледа възможностите за усъвършенстване, за да бъдат изяснени същността и обхватът на законовите задължения на надзорните органи относно обмена на информация, както и да окаже сътрудничество, като в този контекст: увеличи правата на информация и участие на приемащите държави, разясни ролята на консолидиращите надзорни органи и улесни своевременното участие на съответните органи в кризисни ситуации. До края на 2007 г. Комисията ще обсъди и докладва на ИФК дали са необходими законодателни промени. Това ще включва също и утвърждаване на законовото изискване за сътрудничество между надзорните органи и обмен на информация.

Утвърждаването на ролята и пълномощията на „водещия“ надзорен орган при трансграничните финансови институции¹⁰ може също така да доведе до важни подобрения в ефективността на настоящата система на надзор. В CRD са направени първите стъпки относно трансграничните банки. Комисията трябва да гарантира, че ролята и пълномощията на „водещия“ надзорен орган следват пазарните тенденции и се актуализират и утвърждават по целесъобразност. Ето защо Комисията възнамерява да направи законодателни предложения, които да засилят пълномощията на „водещия“ надзорен орган при трансграничните банкови групи през октомври 2008 г. Тези корекции ще разширят настоящите права, за да бъдат включени решения от „Стълб 2“ и изисквания за отчетност към групите на трансграничните банки и инвестиционните дружества. Засилването на ролята на „водещия“ надзорен орган за определена трансгранична финансова група е тясно свързано с правилното функциониране на „колегиума“, съставен от надзорните органи от съответната приемаща държава по отношение на тази група.

4.4. Колегиуми на надзорни органи

Надзорът на трансграничните групи и сближаването на надзорните системи в ЕС ще бъдат значително подобрени от наличието на колегиуми на надзорни органи, които да улеснят сътрудничеството между надзорните власти, участващи в контрола върху конкретни трансгранични дружества. Опитът в банковата сфера е положителен; той навлиза в застрахователния сектор. Колегиумите осигуряват солидна база за решаване на текущи проблеми между компетенциите на държавите по произход и приемащите държави. Чрез разработване на политики за оценка на някои общи рискове и същевременно обменяйки подходящи данни, засягащи съответната финансова група, те биха могли да служат като форум за справяне с първите сигнали за потенциално

¹⁰ Определян като „консолидиращ надзорен орган“ в CRD, „координиращ надзорен орган“ в Директивата за финансовите конгломерати и „групов надзорен орган“ в предложението за Платежоспособност 2.

напрежение в конкретна институция, подобрявайки по този начин управлението на кризи, както бе предложено от ИФК. Колегиумите на надзорни органи могат да насърчават също и по-честото делегиране на задачи и отговорности.

Едно оптимално функциониране на колегиумите на надзорни органи изисква правна подкрепа в директивите на ЕС и някои корекции в настоящия подход. Необходими са ясни вътрешни процедури за вземане на решения за случаите, когато не е постигнато съгласие. Трябва да бъде заложено и изискване към всички участници за съобразяване с решенията на колегиума. Комитетите от ниво 3 следва да разработят набор от общи стандарти за работата на колегиумите, отговорностите на „водещия“ надзорен орган и свързаните надзорни органи на приемащата държава.

4.5. Междусекторно сътрудничество

Междусекторното сътрудничество между комитетите от ниво 3 се базира на съвместен протокол за сътрудничество, подписан от CESR, CEBS и CEIOPS през ноември 2005 г. Сътрудничество е предвидено единствено за случаите, в които може да се очаква добавена стойност от определено съвместно действие, т.е. когато i) съществува висок риск от деструктивен регулаторен арбитраж, ii) междусекторното сътрудничество може да допринесе очевидни ползи от ефективното провеждане на надзорните дейности и iii) сътрудничеството между комитетите от ниво 3 би могло да доведе до реално подобрене на ефикасността. Комитетите от ниво 3 договарят също съвместни работни годишни програми от 2006 г. насам.

Един от приоритетите на съвместните работни годишни програми от 2006 г. насам са финансовите конгломерати. През 2006 г. бе създадена временна работна комисия за финансовите конгломерати (ВРКФК) от комитетите от ниво 3. Тази ВРКФК функционира в момента. Тя работи по редица възложени задачи. Твърде рано е да се решава какви подобрения са необходими. През следващите месеци Комисията ще извърши преглед на функционирането на Директивата за конгломератите (2002/87/ЕО), като възнамерява да разгледа и статута на ВРКФК.

Друг приоритет на Комисията е разработването на общи отчетни стандарти. Съгласно съвместната работна програма за 2007 г., комитетите от ниво 3 ще изготвят доклад по тази тема и ще анализират случая с цел предприемане на допълнителни действия.

4.6. Управление на кризи

Всичките три комитета от ниво 3 трябва да гарантират, че са подготвени за ефикасни и колективни действия в случай на мащабно смущение на пазара или финансова криза. Трябва да бъдат обезпечени процедури за бързо предоставяне на информация в случай на кризи, за да бъдат информирани всички надзорни органи от ЕС относно развитието на събитията.

4.7. Ресурси и бюджет

Комитетите от ниво 3 се финансират от техните членове, чийто годишен принос в бюджетите на комитетите е в съответствие с вътрешния им правилник, който дефинира начина за изчисляване на вноските и начините на плащане. Независимо от това, комитетите от ниво 3 са под нарастващ натиск да финансират проекти, произтичащи от законовите им задължения, заложи в регулаторната рамка на ЕС. Пример за това е финансирането на ежедневното прилагане на механизма за обмен на отчети за трансакции, който CESR създава съгласно Директивата ПФИ.

Друга потребност е изграждането на обща финансова култура на надзор във всички надзорни области. Една практическа идея за комитетите от ниво 3 е да се разработи общ междусекторен паневропейски капацитет за обучение. Подобна платформа следва

да позволи на персонала на националните надзорни власти да задълбочи своите познания относно регулаторните процеси в ЕС, да споделя практически опит при своите ежедневни надзорни дейности и да разработва общи практики.

Освен да насърчават общата култура на надзор в ЕС, общите обучителни програми биха могли постепенно да бъдат разширени и да включват длъжностни лица от трети държави, които са в процес на изграждане на техните регулаторни системи. Тяхното участие в обучителните програми ще бъде насочено към повишаването на осведомеността и познанията им относно регулаторната система на ЕС, като по този начин ще се подпомогне утвърждаването на регулаторния подход на ЕС като най-добра международна практика с цел изграждане на устойчива мрежа между регулаторните органи на глобално ниво.

Комисията счита, че може да бъде необходима известна финансова помощ за насърчаване на сближаването между европейските надзорни практики, ако тя отговаря на съществуващите регулаторни и бюджетни разпоредби на ЕС. Комисията проучва възможните начини за принос към финансирането както на конкретни проекти, произтичащи от законови задължения, регламентирани в съществуващите директиви, така и на междусекторни схеми първоначално за обучение на надзорни органи от ЕС, а впоследствие и на надзорни органи от държави извън ЕС. Комисията ще проучи намеренията на комитетите от ниво 3 и ако те могат да бъдат осъществени в съответствие с настоящите регулаторни и бюджетни ограничения, ще излезе с конкретно предложение през 2008 г.

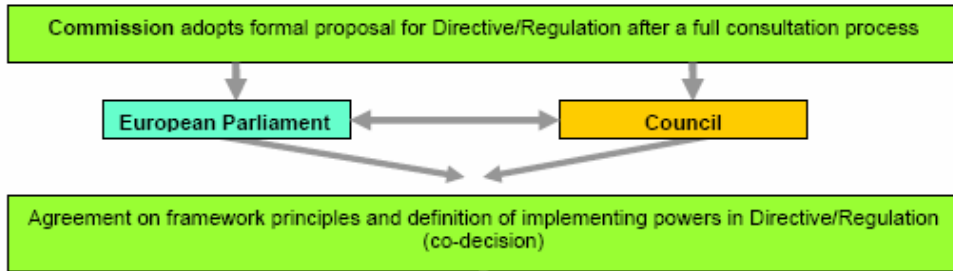
5. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Неотдавнашният смут на финансовите пазари ясно демонстрира нарастващата взаимосвързаност и глобализация на финансовите пазари. Въпреки че рисковете бяха широко разпръснати, европейската финансова индустрия бе засегната от тях. За щастие към момента няма систематични трансгранични последствия. Опитът от тези събития допълнително подчертава необходимостта от възприемане на един глобален подход към регулирането и надзора, със солидни и благоразумни правила и последователен подход към надзора. В този аспект комитетите от ниво 3 и националните надзорни органи трябва да играят ключова роля. Сред въпросите, по които ще работи Комисията през 2008 г. заедно с други институции на ниво ЕС и на международно ниво и които имат отношение към това съобщение, ще бъдат сближаването на надзорните практики във финансовия сектор, и по-специално необходимостта да се проучи как да се засили сътрудничеството между надзорните органи.

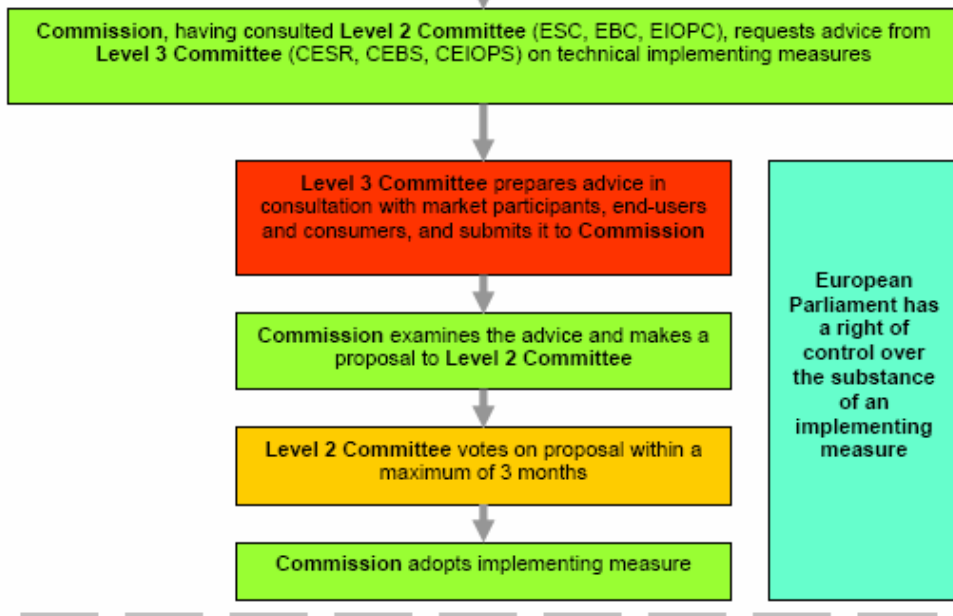
Ето защо Комисията призовава Съвета, Европейския парламент и комитетите от ниво 2 и ниво 3 да подкрепят приоритетно инициативите, изложени в настоящото съобщение с цел постигане на по-голяма съгласуваност на надзорните практики в ЕС. Тя възнамерява да следи постоянно осъществяването на тези инициативи, както и цялото функциониране на рамката Lamfalussy, за да гарантира пълното му приспособяване към развитието на пазара и целите.

ANNEX I: THE FOUR-LEVEL PROCESS

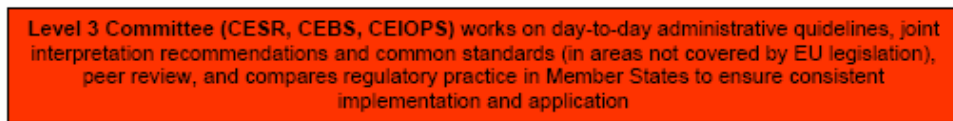
Level 1

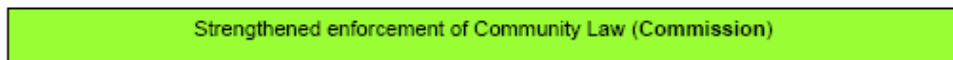
Level 2

Level 3

Level 4

ANNEX II: Achievements

Securities

Level 1 "framework" legislation

- Directive of the European Parliament and of the Council of 21 April 2004 on markets in financial instruments amending Council Directives 85/611/EEC and 93/6/EEC and Directive 2000/12/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Council Directive 93/22/EEC (2004/39/EC)
- Directive of the European Parliament and of the Council of 28 January 2003 on insider dealing and market manipulation (market abuse) (2003/6/EC)
- Directive of the European Parliament and of the Council of 4 November 2003 on the prospectus to be published when securities are offered to the public or admitted to trading and amending Directive 2001/34/EC (2003/71/EC)
- Directive of the European Parliament and of the Council of 15 December 2004 on the harmonisation of transparency requirements in relation to information about issuers whose securities are admitted to trading on a regulated market and amending Directive 2001/34/EC (2004/109/EC)

Level 2 "implementing" legislation

- Commission Directive of 22 December 2003 implementing Directive 2003/6/EC of the European Parliament and of the Council as regards the definition and public disclosure of inside information and the definition of market manipulation (2003/124/EC)
- Commission Directive of 22 December 2003 implementing Directive 2003/6/EC of the European Parliament and of the Council as regards the fair presentation of investment recommendations and the disclosure of conflicts of interest (2003/125/EC)
- Commission Regulation of 22 December 2003 implementing Directive 2003/6/EC of the European Parliament and of the Council as regards exemptions for buy-back programmes and stabilisation of financial instruments ((EC) No 2273/2003)

- Commission Directive of 29 April 2004 implementing Directive 2003/6/EC of the European Parliament and of the Council as regards accepted market practices, the definition of inside information in relation to derivatives on commodities, the drawing up of lists of insiders, the notification of managers' transactions and the notification of suspicious transactions (2004/72/EC)
- Commission Regulation of 29 April 2004 implementing Directive 2003/71/EC of the European Parliament and of the Council as regards information contained in prospectuses as well as the format, incorporation by reference and publication of such prospectuses and dissemination of advertisements ((EC) No 809/2004)
- Commission Directive of 8 March 2007 laying down detailed rules for the implementation of certain provisions of Directive 2004/109/EC on the harmonisation of transparency requirements in relation to information about issuers whose securities are admitted to trading on a regulated market (2007/14/EC)
- Commission Directive of 10 August 2006 implementing Directive 2004/39/EC of the European Parliament and of the Council as regards organisational requirements and operating conditions for investment firms and defined terms for the purposes of that Directive (2006/73/EC)
- Commission Regulation of 10 August 2006 implementing Directive 2004/39/EC of the European Parliament and of the Council as regards record-keeping obligations for investment firms, transaction reporting, market transparency, admission of financial instruments to trading, and defined terms for the purposes of that Directive ((EC) No 1287/2006)

Level 3 measures

- Stabilisation and Allotment – European Supervisory Approach; CESR/02-020b (9/4/2002)

- A European Regime of Investor Protection – The Harmonisation of Conduct of Business Rules; CESR/01-014d (9/4/2002)
- A European Regime of Investor Protection – The Professional and Counterparty Regimes; CESR/02-098b) (8/7/2002)
- Standards for Alternative Trading Systems; CESR/02-086b (8/7/2002)
- Standard No. 1 on Financial Information; CESR/03-073 (1/3/2003)
- Recommendation for additional guidance regarding the implementation of International Financial Reporting Standards (IFRS); CESR/03-323e (31/12/2003)
- Standard No. 2 on Financial Information - Co-ordination of enforcement activities; CESR / 03-317c (22/04/2004)
- Standards for securities clearing and settlement systems in the European Union; CESR/04-561 (4/4/2006) (22/10/2004)
- CESR's guidelines for supervisors regarding the transitional provisions of the amending UCITS Directives (2001/107/EC and 2001/108/EC); CESR/04-434b (3/02/2005)
- CESR's recommendations for the consistent implementation of the European Commission's Regulation on Prospectuses n° 809/2004; CESR/05-054b (10/02/2005)
- Market Abuse Directive - Level 3 – first set of CESR guidance and information on the common operation of the Directive; CESR/04-505b (11/05/2005)
- CESR Recommendation on Alternative Performance Measures; CESR/05-178b (03/11/2005)
- CESR's guidelines to simplify the notification procedure of UCITS; CESR/06-120b (29/06/2006)
- CESR's Level 3 Guidelines and recommendations on Publication and Consolidation of markets data; CESR/07-043 (09/02/2007)
- CESR's Level 3 Recommendations on the List of minimum records under Article 51(3) of the MiFID Implementing Directive; CESR/06-552c (09/02/2007)
- CESR's guidelines concerning eligible assets for investment by UCITS; CESR/07-044 (19/03/2007)
- Guidelines - CESR Level 3 Guidelines on MiFID Transaction reporting; CESR/07-301 (29/05/2007)
- Recommendations - Inducements under MiFID; CESR/07-228b (29/05/2007)
- Q&A on Best Execution; CESR/07-320 (29/05/2007)
- Protocol on MiFID Passport Notifications; CESR/07-317 (29/05/2007)
- Recommendations - The passport under MiFID; CESR/07-337 (29/05/2007)
- Market Abuse Directive - Level 3 – second set of CESR guidance and information on the common operation of the Directive to the market; CESR/06-562b (12/07/2007)
- Guidelines - Level 3 guidelines on the classification of hedge fund indices as financial indice; CESR/07-434 (17/07/2007)

Banking

Level 3 measures

- CEBS Guidelines on prudential filters for regulatory capital (21/12/2004)
- CEBS Guidelines on supervisory disclosure (1/11/2005)
- CEBS Guidelines on financial reporting (recast of 15/12/2006; amendments of 24 July 2007) (16/12/2005)
- CEBS Guidelines on common reporting (recast of 16/10/2006) (13/1/2006)
- CEBS Guidelines on the recognition of external credit assessment institutions (20/1/2006)
- CEBS Guidelines on supervisory review process (25/1/2006)
- CEBS Guidelines on supervisory cooperation for cross-border banking and investment firm groups (25/1/2006)

- CEBS Guidelines on validation (04/04/2006)
- CEBS technical guidelines on interest rate risk in the banking book (03/10/2006)
- CEBS Guidelines on outsourcing (14/12/2006)
- CEBS Additional technical guidelines on concentration risk (14/12/2006)
- CEBS Additional Guidelines on stress testing (14/12/2006)

Insurance

Level 3 measures

- CEIOPS Guidelines for Coordination Committees in the Framework of the Insurance Groups Directive; CEIOPS-DOC-02/05 (February 2005)
- CEIOPS Recommendations regarding the Implications of the IAS/IFRS Introduction for the Prudential Supervision of Insurance Undertakings; CEIOPS-DOC-05/05 (September 2005)
- Statement on the Role of the Lead Supervisor; CEIOPS-DOC-07/06 (December 2006)

ANNEX III
MAIN ACTIONS PROPOSED IN THE COMMUNICATION

GENERAL			
1)	Abolition of sunset clauses in financial services legislation	European Parliament, Council	End 2007
2)	Publication of study on costs of compliance	Commission	1 st half 2009
ADOPTION OF LEGISLATION – LEVELS 1 AND 2			
3)	Future alignment of transposition deadlines for directives and implementing measures	Commission, European Parliament, Council	Ongoing
4)	Extension of impact assessment to implementing measures	Commission	Ongoing
5)	Impact assessments for any substantive amendments in the legislative process and the technical advice by the Level 3 Committees	Council, Level 3 Committees	Ongoing
6)	Limitation of any regulatory additions ("goldplating") and obligation to justify to the Commission	Member States	Ongoing
7)	Systematic publication of responses to consultation and summary reports of hearings organised as part of consultations on the internet	Commission, Level 3 Committees	Ongoing
SUPERVISORY COOPERATION AND CONVERGENCE – LEVEL 3			
8)	Adoption of political statement indicating the main achievements expected from the Level 3 Committees	Commission, European Parliament, Council	Starting in 2008
9)	Regular reporting on the achievement of these objectives	Level 3 Committees	Starting in 2008
10)	Inclusion of the requirement to cooperate with other supervisors at European level in the constitutive charters of national supervisors	Member States / Commission	1 st half 2008
11)	Reinforcement of the legal status of the Level 3 Committees (possible modification of Commission decisions setting up the three Level 3 Committees / changes in framework Level 1 legislation)	Commission, European Parliament, Council	2008
12)	Extension of the qualified majority voting in decision-making of the Level 3 Committees	Level 3 Committees / Commission	1 st half 2008
13)	Political commitment to the full application of Level 3 common standards and guidelines	Level 3 Committees, Member States	

14)	Cross-sectoral survey on supervisory powers and systems of sanctions and assessment of the need to reinforce the provisions on minimum supervisory powers in the framework legislation	Commission	End 2008
15)	Political debate on operational independence of national supervisors	Commission / Member States	1 st half 2008
16)	Introduction of explicit legal provisions in financial services directives to allow supervisors to delegate tasks to another Member State's supervisor	European Parliament, Council, Commission	End 2008
17)	Legislative proposal to strengthen the powers of the 'lead' supervisor for cross-border banking groups	Commission	October 2008
18)	Development of a set for common standards for the operation of the colleges for cross border operations	Level 3 Committees	1 st half 2008
19)	Report on the development of common reporting standards	Level 3 Committees	End 2007
20)	Decision on possibility and modalities of contributing to the financing of Level 3 Committees	Commission	End 2008